

GloZ Bis

Grudzień 2017

Gazetka Liceum Ogólnokształcącego - Zagórze

A w nim m.in.

Baśń terapeutyczna o
wenflonku Motylku

Relacja z wykładu
M. Pozdała

Fragmenty ze
szkolnej kroniki

Recenzje filmów

„Akademia
Samorządności”

Święta Bożego
Narodzenia

Opowiadania na konkurs

W listopadzie uczniowie naszej szkoły wzięli udział w Ogólnopolskim Konkursie Literackim na Baśń terapeutyczną, skierowaną do dzieci w wieku 3-9 lat.

Tematem konkursu były przygody Wenflonka Motylka.

Dziewczyny z naszej szkoły zajęły bardzo wysokie miejsca.

Zuzia pierwsze a Malwina i Paulina drugie, gratulujemy kreatywności!

Był piękny ale i mroźny grudniowy dzień. Na nasz oddział przyjechał nowy pacjent. Mały słaby chłopiec z rozczochraną blond czupryną. Tak zdecydowanie było z nim coś nie tak.

Już od pierwszego dnia nie widzieliśmy go na stołówce. W świetlicy i sali zabaw też go nie było. Co jakiś czas drzwi jego pokoju otwierały się z głośnym hukiem i wypadała z nich gruba pani w malutkich okularkach. Podobno była to nowa pielęgniarka, sprowadzona specjalnie dla Adama (bo tak właśnie nazywał się chłopiec). Była specjalistką w nowej dziedzinie medycyny- motylkowaniu.

Na takim małym oddziale jak nasz, wieści rozchodzą się szybko. Z dnia na dzień zaczęliśmy widywać się z Adamem. No cóż... Zaszła w nim wielka zmiana. Nie był już tym samym słabym dzieckiem. Głośno śmiał się z nami i dokazywał, nawet jego włosy zaczęły lśnić jak słońce.

Kiedy nadeszła pora Wigilii, a my nie mogliśmy pojechać do naszych domów

popadliśmy w straszną melancholię. Dzieliliśmy się naszymi doświadczeniami. Niestety polały się łzy. Jedyną nieplaczącą osobą był Adaś. Tylko on w chwilach słabości i samotności miał swojego przyjaciela- Wenflonka. Nowa metoda właśnie na tym polegała. Motylki zawsze były ze swoimi dziećmi i ich wspierały tak, że te nigdy nie czuły się samotne.

Nim skończył się rok, Adasia już z nami nie było. Wrócił do domu, do rodziców. Nie uwierzycie! Był już całkiem zdrowy!! A jego motlek? Teraz jest tu razem ze mną! My też zostaliśmy przyjaciółmi.
Paulina II B

Mam na imię Zosia, w tym roku skończyłam 8 lat. Niedawno pan doktor powiedział mi, że mam małego guzka w brzuchu. Bardzo się bałam, mama mówiła, że wszystko będzie dobrze. Kocham moją mamę, więc wierzę, że ma rację. Kilka tygodni temu pojechałam do szpitala. Spotkałam tam inne dzieci, ale one tak bardzo jak ja się nie bały, uśmiechały się do mnie. Okazali się być dobrymi kumplami. Oprowadzili mnie po szpitalu. Pokazali tajemne zakamarki, w których niekiedy można było w tajemnicy przed innymi porozmawiać. Powiedzieli mi też, którzy lekarze są najfajniejsi, a pielęgniarki najmiłsze. Dzięki temu szybko poczułam się w szpitalu jak u siebie w domu.

Kiedy szykowałam się do snu przyszła do mnie pani w białym fartuszk. Podała mi leki, a w rękę trzymała coś, co przypominało małego motylka. Powiedziała, że to wenflon i abym niczego się nie bała. Przyczepiła mi go do ręki, trochę zabolalo, ale bardzo szybko usnęłam. Wtedy przeniosłam się do krainy snów.

Wokół mnie latały piękne motyle. Żółte,

niebieskie i fioletowe, ale jeden z nich się wyróżniał, był różowy, zupełnie jak ten, którego pani przyczepiła mi do ręki. Miał ładne duże skrzydła, połyskujące w promieniach słońca. Popatrzyłam w niebo, a on usiadł mi na dłoni. Był taki piękny. Usłyszałam cichutki głosik. Motylek powiedział mi, że przyleciał do mnie ze specjalną misją. Od dziś jego zadaniem będzie codzienne siadanie na mojej ręce, do czasu aż poczuję się lepiej. Jego magiczny dotyk sprawi, że powoli stanę się silniejsza. Kiedy otworzyłam oczy on nadal tam był. Uśmiechnęłam się, bo wiedziałam, jak bardzo chce mi pomóc.

Motylek towarzyszył mi przez resztę pobytu w szpitalu. Na sam widok mojego różowego przyjaciela w rękę pani pielęgniarki robiłam się szczęśliwsza. Z dnia na dzień czułam się lepiej. Pewnego dnia dowiedziałam się, że jestem zdrowa, a guzek, który zamieszkał w moim brzuszku już się wyprowadził. Mama miała rację, że wszystko dobrze się skończy. Mój mały motylek już nie siedzi na mojej rączce. Odleciał pomagać innym dzieciom by tak

jak mnie wyleczyć je z choroby.
Zuzia II A

Ze szkolnej kroniki...

23. 11. 2017 CHÓR ALEKSANDROWA -
TORWAR

Chór Armii Radzieckiej im. A. Aleksandrowa jest jedną z najbardziej znanych grup artystycznych pochodzących z krajów byłego ZSRR.

W repertuarze znajduje się ponad 2 tysiące utworów: od piosenek żołnierskich przez pieśni narodowe, pieśni ludowe, przez muzykę sakralną po utwory kompozytorów rosyjskich i światowych, a także arcydzieła światowej muzyki popowej.

Nauczyciele i pracownicy szkoły mieli okazję uczestniczyć w występie chyba najsłynniejszego chóru na świecie. Mimo, że rok temu, w katastrofie samolotowej, zginęło ponad 60 wokalistów, chór występuje nadal. Bardzo podobały nam się tańce grupy baletowej.

06.12.2017 Mikołajki w
naszej szkole

Szóstego grudnia w naszej szkole stworzyliśmy nową tradycję. O 10:30 wszyscy uczniowie zebrali się razem, aby ubrać choinki. Pani Julita poprosiła, by każdy z nas, zakładając srebrną lub czerwoną bombkę, pomyślał swoje najskrytsze marzenie. Oprócz tego powiesiliśmy świąteczne ozdoby na gazetkach ściennych. Samorząd szkolny kilka dni temu poprosił nauczycieli i uczniów, by założyli świąteczne stroje. Mistrzami przebrania byli: Pan Czyżewski, Pani Basia, Pani Julita. Natomiast wśród uczniów: Bera, Weronika i Ola z 1a, Weronika z 1C, Malwina z 3B. Zakończeniem spotkania był słodki poczęstunek.

Polska Orkiestra Radiowa wznowiła cykl otwartych dla dzieci i młodzieży prób do naszych koncertów. Uczniowie mają okazję do przyjrzenia się pracy orkiestry, a jednocześnie wysłuchania pięknej muzyki na najwyższym poziomie wykonawczym. Jest to możliwość zobaczenia jak wygląda, pracuje i brzmi orkiestra w jej pełnym ok. 60-cio osobowym składzie. Próby są prowadzone przez Dyrektora Artystycznego Polskiej Orkiestry Radiowej – Michała Klauzę. P. Wiola zdobyła kilka miejsc na to spotkanie. Oczywiście wiele osób chciało jechać więc trzeba było przyjąć jakiś klucz wśród chętnych. Nauczyciele postanowili, że na to spotkanie pojedą te osoby, które przygotowują część artystyczną na imprezach szkolnych i dla których muzyka jest bardzo ważna. Tym razem pojechaliśmy szkolnym busem do Warszawy więc komfort jazdy z p. Leszkiem był super. W radiu byliśmy po raz pierwszy i wizyta ta zrobiła na nas ogromne wrażenie.

29. 11. Turniej Tenisa

Jak co roku, p. Julita i p. Basia, zorganizowały Szkolny Turniej Tenisa Stołowego. Wzięli w nim udział uczniowie z wszystkich oddziałów. Przyjechali także pacjenci ORU. Gra była zacięta, ale ostatecznie wyniki przedstawiają się następująco:

W grupie dziewczyn
zwyciężyły:
1. Marysia J.
2. Ola K.
3. Malwina S.

W grupie chłopców
podium osadzili
uczniowie Borowej:
1. Mirek D.
2. Hubert Sz.
3. Dawid B.

Gratulujemy!

Akademia Samorządności

1 grudnia obok Politechniki Warszawskiej odbyły się warsztaty „Akademii Samorządności”, w których uczestniczył nasz samorząd szkolny w składzie: Malwina S., Marysia J. i Marcin B. pod opieką pani Wioli Dybcio. Na początku, dzięki różnym zabawom integracyjnym, zapoznaliśmy się z uczniami z warszawskich szkół. Zajęcia prowadzone były w czynny sposób. Jednym z zadań było wybranie zdjęcia, które najlepiej opisuje nasz samorząd szkolny. Ku naszemu zaskoczeniu, wszyscy wybraliśmy to samo zdjęcie! Zajęcia były bardzo ciekawe. Poruszyliśmy takie tematy: jak działa samorząd w naszej szkole, jakie jest nastawienie do niego nauczycieli i pani dyrektor, co nam wolno, jaka jest nasza szkoła, co byśmy chcieli w niej zmienić, jakie ma zalety, co lubimy, a co nam przeszkadza, co nam daje, jakie święta

obchodzimy... A co do świąt obchodzonych w naszej szkole to usłyszeliśmy od uczniów innych szkół, są najciekawsze i najfajniejsze, po tym jak dowiedzieli się jakie mamy święta. Najważniejsza rzecz jaka sobie jeszcze lepiej uświadomiliśmy to, że nasza szkoła sama w sobie jest wyjątkowa, a w porównaniu z innymi to ideał. Malwina S.

Pole zapisane to zalety naszej szkoły wg samorządu, a puste to wady, to chyba mówi wszystko o naszej szkole...

Sprawy wszelakie...

Dnia 18 grudnia na wszystkich oddziałach Mazowieckiego Centrum Neuropsychiatrii zagościł Mikołaj, Anioł i dwa urocze renifery pod postacią psów. Wszyscy otrzymali prezenty.

Podaj książkę

W naszej szkole trwała inwentaryzacja w bibliotece. Postanowiono też, aby stare, nieużywane, zniszczone i nieaktualne książki znalazły się w magazynie, dlatego p. Dyrektor zarządziła akcję „podaj książkę”. Dzięki niej około tysiąca książek znalazło się w magazynie obok biblioteki. Praca zbiorowa okazała się sukcesem!

Już po raz 3. nauczyciele i pracownicy ZSS organizowali Szlachetną Paczkę dla potrzebującej rodziny. Gdy po raz pierwszy uczestniczyliśmy w zbiórce mieliśmy pod opieką samotną matkę z córeczką, w ubiegłym roku pomagaliśmy 4osobowej rodzinie z dwójką małych dzieci i samotnej pani, a w tym roku 4osobowej rodzinie z dorosłymi, chorymi synami. Hasłem tej zbiórki są wiele mówiące słowa: „Lubię ludzi”, a hojność co niektórych pozytywnie zaskakuje. Wszystkim, którzy się zaangażowali, serdecznie dziękujemy.

Relacje z wykładu Pana M. Pozdała na temat zaburzeń

Relacja z wycieczki oczami Natalii

Na samym początku spotkania P. Michał wyprosił nauczycieli z sali wykładowej, zrobił to w kulturalny, ale stanowczy sposób. Śmiał się, że to za te lata, kiedy on nie mógł w szkole wchodzić do pokoju nauczycielskiego.

Na początku zostaliśmy wprowadzeni w podstawy psychologii, przedstawił nam najistotniejsze informacje dotyczące emocji. Przywołując liczne przykłady, prowadzący wyjaśnił nam, czym jest lęk i czym się różni od strachu. Dowiedzieliśmy się też, czym objawiają się zaburzenia lękowe. Pan Podał nawiązał również do lęków obecnych w sferze seksualności. Gdy na projektorze wyświetlił się napis dotyczący męskich lęków związanych ze współżyciem, niektóre odważne dziewczyny, zaczęły rzucać różnego rodzaju komentarze. I tutaj wykładowca wskazał na coś, na co sama nie zwróciłabym uwagi, a jest to bardzo istotną kwestia. O ile damska część słuchających wypowiadała się na temat obaw

chłopców bez żadnej skrępowania, to panowie milczeli i chyba żaden z nich nie odezwał się głośno ani słowem.

Pana Pozdała słucha się z otwartymi ustami. W dodatku prowadzący jest człowiekiem niezwykle otwartym i bezpośrednim, myślę, że nie ma dla niego tematów tabu. Potrafi mówić o intymnych sprawach wprost, po ludzku. Myślę, że wielu osobom ułatwiło to zrozumienie tej sfery życia. Wyjazd uważam za bardzo udany i na pewno pojedę na kolejny wykład z tym prowadzącym

Relacja z wycieczki szkolnej oczami Kamila

13 grudnia dzięki uprzejmości i zaangażowaniu Pani Wioli Dybcio odbyła się wycieczka szkolna do uniwersytetu SWPS na wykład poprowadzony przez Pana Michała Pozdała, wykładowcę, seksuologa i terapeutę. Wykład dotyczył lęków i zaburzeń lękowych. W środę o godzinie 8.40 grupa wycieczkowa zebrała się na przystanku autobusowym. W oczekiwaniu na autobus załatwialiśmy sprawy "biletowe". Wszystko przebiegło sprawnie i szybko. Gdy już wsiedliśmy w autobus po niecałej godzinie byliśmy na miejscu.

Jak zwykle na uniwersytecie SWPS spotkaliśmy się z dużym tłumem ale nie stanowiło to dla nas przeszkody zważywszy na chęć zdobycia nowej wiedzy. Sala była mniejsza niż ostatnio, co pozwalało czuć się bardziej komfortowo. Gdy już wykład się zaczął, dorośli zostali poproszeni o wyjście z sali gdyż wykład był tylko i wyłącznie dla nas. Wszyscy słuchali uważnie tego, co przygotował dla nas Pan Michał. Dowiedzieliśmy się między innymi jak odróżnić zaburzenie lękowe od lęku, czym się objawiają i jak wpływają na nasze życie. Największe zainteresowanie jak

zawsze wzbudziły tematy związane z seksem. Cała sala nagle się ożywiła i ochoczo zadawała pytania. Po niecałych 2 godzinach wykład dobiegł końca i bogatsi o nową wiedzę opuściliśmy salę. Szybki skok na przystanek i w mgnieniu oka byliśmy już z powrotem w szkole. Wycieczkę uważam za udaną, a każde wyjście do SWPS za bardzo wartościowe.

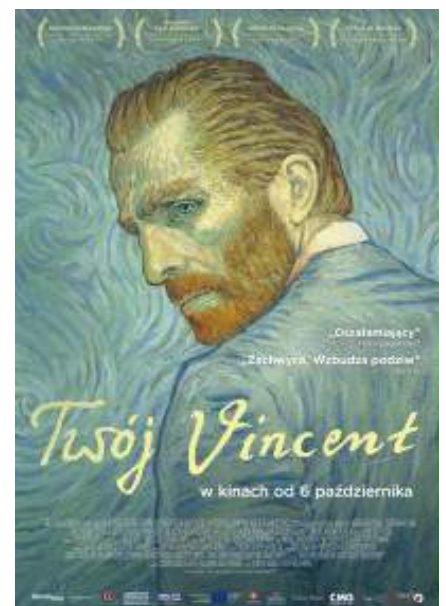
Recenzja Filmu „Twój Vincent”

Film pt. „Twój Vincent” wyreżyserowali Dorota Kobiela oraz Hugh Welchman, a jego ogólnoswiatowa premiera odbyła się 12 czerwca 2017r. Film w całości namalowany jest w stylu dzieł Vincenta Van Gogha. Na podstawie jego obrazów i biografii ok. 100 artystów własnoręcznie odtworzyło życie malarza oraz jego tajemniczą śmierć.

Zadziwiające jest to, że film składa się z ponad 65000

obrazów, to znaczy, że na 1 sek przypada 12 dzieł, wszystkie namalowane farbą olejną na płótnie. Malunki są dokładnie dopracowane, piękne i żywe kolory, jak i odcienie szarości i czerni idealnie pokazują nastroje scen. Wygląd i zachowanie postaci jak i otoczenie oraz muzyka świetnie odwzorowują czas akcji w filmie.

Według mnie „Twój Vincent” jest naprawdę warty zobaczenia, potrafi on

wzbudzić w widzu najróżniejsze emocje. Film zaskakuje dynamizmem, więc jeżeli zdecydujecie się wybrać na na pewno nie będziecie się nudzić.

Weronika 1C

Wasze muzyczne autorytety

W latach 70-tych XX wieku zaistniała grupa muzyczna The Runaways, składająca się z młodych kobiet, co było nietypowe dla tej epoki. Były jednymi z pierwszych wyróżniających się pod tym względem zespołów.

W tamtym czasie Joan Jett jest ważną postacią w The Runaways, będąc jednocześnie najbardziej kontrowersyjną osobą z całej grupy. Manifestowała własne wartości i odmienną swoim ubiorem i zachowaniem, które odbiegało od stereotypowej delikatnej nastolatki. Nosiła męskie skórzane kurtki. Grała również na gitarze elektrycznej co było krytykowane przez dorosłych. Takie doświadczenia opisuje później w swojej piosence "Bad Reputation", już po opuszczeniu zespołu. Tekst mówi o tym, że nie interesuje ją tak zwana zła reputacja, żyjąc w nowej generacji, będzie robiła to co jej się żywnie podoba.

Wokalistka zespołu CHERIE CURIE wyraża swoją frustrację związaną z trudnymi relacjami pomiędzy nią a jej rodzicami w piosenkach. Jej przesłanie polegało na samodzielności i odłączeniu się od rodziny.

Obydwie członkinie nie wahały się aby postawić na swoim, głośno wyrażały swoje zdanie nie zważając na konsekwencje. W ten sposób jasno dały przekaz społeczeństwu o swoich racjach i przekonaniach.

Zespół ten jest dla mnie ważny, ponieważ ich idea nawiązywała do ruchu feministycznego. Sprzeciwiały się one konformizmowi. Dzięki temu istotnie odznaczyły się w historii rock'n rolla.

Malwina II DD

Redakcja: Sebastian.
Opieka: p. Wiola, p. Iza

Wesołych świąt i radośnie spędzonego wolnego czasu życzy redakcja Gazetki!

